

Ik stel me voor dat we jaren later, tijdens een USAC-reünie, wat staan te kletsen met nieuwe en oude leden en dat je dan op gegeven moment vertelt dat jij dat bestuur was “toen de coronacrisis uitbrak”. Het is misschien niet hoe we van tevoren gehoopt hadden te worden herinnerd als bestuur, maar het maakt wel dat het des te meer een onvergetelijk jaar was. Ondanks de vele afzeggingen van activiteiten, de weekendjes, en nota bene de Alpencamping, kijken we nu vooral ook terug op alle mooie dingen die wél hebben plaatsgevonden– zowel fysiek als digitaal.

Bestuur 91 was eigenlijk vanaf het begin af aan heel hecht. De opstart van het bestuursjaar verliep dan ook soepeltjes. Vol enthousiasme hadden we een aantal doelen voor ogen voor de vereniging en hebben wij ons ingezet om de vereniging zo gezellig, verbonden en zo veilig mogelijk te maken. We zijn bijvoorbeeld met het initiatief ‘gemixt klimmen’ begonnen om verbintenis tussen leden te vergroten en we hopen dat het volgende bestuur dit blijft doorzetten. Om als USAC meer verbintenis met andere SACs te krijgen, hebben we aan het begin van het jaar intersacciaal geklommen in Neoliet, is er intersacciaal geborreld en zijn de Diessen van andere SACs extra gepromoot en bezocht door USAC’ers.

Dan nu wat serieuze zaken. We hebben duidelijke afspraken gemaakt met het kader, sportklimtrainers en conditietrainers om hun te kunnen bedanken met kaderstrippen, trainerstrippen, drankjes of geld. We waarderen hun inzet dit jaar wederom heel erg! Ook staat het Olymposcontract staat weer vast voor vier jaar. Tijdens de coronacrisis hebben we contact gehad met onze sponsors en Klimmuur Utrecht over hun gezondheid en hiernaar de geldstroom naar behoren aangepast. Verder hebben we dit jaar wat onbedoelde winst gemaakt, wat onvermijdelijk was door de vele afgelaste activiteiten. Daarover in het jaarverslag van de fiscus meer.

Of we het nou wilden of niet, we hebben de tweede helft van ons bestuursjaar vooral erg goed het werkwoord ‘af te gelasten’ leren gebruiken. Vanaf halverwege maart werd het langzaam maar zeker duidelijk hoe groot de impact van het coronavirus was op de vereniging en haar leden, de activiteiten en überhaupt de hele wereld. Toch heeft het ook ruimte geboden voor activiteiten die in een ‘normale situatie’ nooit voet aan de grond zouden hebben gehad. Digitaal werden er allerlei spelletjes-activiteiten georganiseerd, samen genetflix, boeken besproken in een ware USAC-Boekenclub, en zelfs geborreld met bier uit Marktzicht. En toen de regels rondom de zomer weer versoepeld werden, hebben we samen met de introductiecommissie keihard gewerkt om 103 aanmeldingen, en vervolgens 57 nieuwe leden, een fijne plek in de vereniging te bieden.

Jaarverslag Bestuur 91

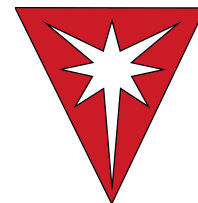
Utrechtse Studenten Alpen Club

We willen daarom alle leden ongelooflijk bedanken voor hun inzet, begrip en meedenkendheid afgelopen maanden! En aan het kandidaatsbestuur: heel veel succes en plezier komend jaar! We kunnen alleen maar hopen dat corona er niet een al te grote stempel op zal drukken. En zelfs dan: we hebben al gezien hoe creatief en flexibel USAC'ers zijn– aan dat verenigingsgevoel kan zelfs een pandemie niet tornen.

Veel dank en liefde,

– 91e USAC-bestuur 'Steengood'

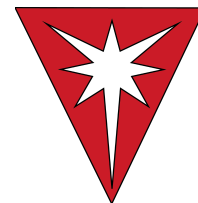
Afgelopen jaar was een raar jaar, wat niemand zag aankomen. Het eerste gedeelte was heel erg leuk! Ik had 5 andere enthousiaste bestuursleden waar ik samen mee mijn plekje in de vereniging leerde kennen. In deze tijd heb ik veel geklommen in de hal om zo gezellig te kletsen, maar ook om mijn oren open te houden voor serieuze zaken. Ik heb gekaderd bij elke USAC indoor cursus en heb dit bestuursjaar mijn eerste officiële singlepitch meters gemaakt als instructeur. Als kers op de taart heb ik ook nog m'n multipitch status behaald tijdens de kerstweek, waar ik moest abseilen met de examiner om zijn rugzak weer bij de vorige standplaats op te halen.

Om de sociale veiligheid binnen USAC te vergroten, heb ik een gesprek gehad met onze vertrouwenscontactpersonen om te kijken wat de vereniging nodig had. Hierop volgend heb ik uitgezocht welke gedrags- en omgangsreglementen USAC bij betrokken is. Ik heb dit allemaal duidelijk op een rijtje opgesteld waardoor leden, begeleiders, bestuurders en VCP's duidelijk kunnen uitzoeken hoe ze met elkaar om moeten gaan en moeten handelen in het geval van een schending. Dit is niet opgesteld uit wantrouwen voor onze leden, maar meer om zo goed mogelijk grenzen aan te geven en om overschrijdingen hiervan te voorkomen. Ook weten leden (oa begeleiders en bestuurders) hierdoor hoe ze moeten handelen nadat een grenzen overschrijdende situatie heeft plaatsgevonden.

Dit jaar ben ik samen met mijn fiscus bezig geweest om een aantal contracten te verlengen. Het Olymposcontract ligt weer vast voor 4 jaar. Het contract met onze sponsor Fysiodomstad is weer verlengd. Deze contracten wijken beiden zeer weinig af van de vorige versies. Er zijn wat verscherpingen en verduidelijkingen ingezet en we klimmen daar nu voor 4 euro. Qua externe contacten is de Sportraad bij ons komen klimmen en hebben wij een schaatsworkshop gehad bij Softijs. Helaas is de klimworkshop voor Softijs afgezegd door corona.

Opvolgend op het onderwerp corona; tijdens deze tijd heb ik een zeer goede band opgebouwd met klimmuur Utrecht. Doordat het onzekere tijden waren voor zowel de klimmuur als USAC hebben wij nieuwe afspraken en plannen gemaakt. Zo hebben we een aantal borrels gehouden en zijn dit jaar de IT-examens afgenomen in klimmuur Utrecht. Ook hebben we de USACtijden aangepast zodat er alsnog veel ruimte is voor USAC'ers om te klimmen binnen de regels.

Ik wil vooral alle commissieleden, mijn bestuur en andere leden bedanken voor het enthousiasme waarmee er activiteiten zijn georganiseerd tijdens de coronacrisis en waardoor we met z'n allen de quarantaine door zijn gekomen. Ik vraag iedereen nog begrip om de gezondheid van de vereniging voor ogen te houden. Het was echt pijnlijk om onze activiteiten langzaam maar zeker af te zeggen, maar ik heb er alle vertrouwen in dat het aankomend jaar beter gaat worden. Ik heb ook zeker vertrouwen in mijn opvolgster en zie er naar uit om de vereniging te blijven bijstaan als kader en OC-lid.

Ons jaar verliep natuurlijk wat anders dan we van te voren hadden gedacht. Vol goede moed stapte ik het jaar in en nam al snel taken over van Lotte. Ik had er zin en wilde ook graag beginnen.

Ik zag op tegen het organiseren van de lezingen. Niet omdat ik bang was dat ik het organisatorisch niet aankon maar omdat ik niet zo goed wist wat mensen leuke lezingen zouden vinden en of ik deze mensen ook echt zo ver kon krijgen om voor ons als USAC een lezing te geven. Dit viel echter enorm mee, want eigenlijk in mijn KB tijd werd al bekend dat Siebe Vanhee nog steeds geïnteresseerd was om een lezing voor ons te geven. Dit was een enorm leuke en succesvolle lezing. Het lezing jaar begon dus met een knaller. Maar ook later in het jaar volgde naar mijn mening nog meer leuke en interessante lezingen. Zo is er een lezing over alpiene tocht in Nepal gegeven door Aernout van Heuven van de NKBV. Verder hebben Jeffrey, Sjors en Jeroen een prachtige lezing gegeven over hun beklimming van de nose. Er stonden nog twee lezingen gepland maar deze heb ik helaas moeten annuleren door de omstandigheden met het Coronavirus. Natuurlijk zijn deze wel als tip aan Harmjan gegeven.

Dit jaar hadden we ook weer twee keer per maand een borrel bij Marktzicht en ook deze werden goed bezocht. Het vaste groepje borrelaars was altijd wel te vinden in Marktzicht op onze dinsdagavond. Verder heb ik verder willen voortzetten, om sommige borrels een thema te geven. Wel heb ik gemerkt dat wanneer je ze een thema geeft, de leden dan ook verwachten dat er iets gedaan gaat worden met het thema op de borrel, dus echt niet elke borrel heeft een thema nodig. In de corona tijd was het natuurlijk niet mogelijk om te borrelen. Nu langzaam na de vakantie willen we weer gaan starten met borrels bij Marktzicht op basis van inschrijvingen. Daarnaast stond mijn beleid dat ik intersacciale evenementen wilde organiseren. We hebben als bestuur het intersacciaal klimmen in Neoliet mogen organiseren. Ook intersacciale borrels hebben plaatsgevonden. Zo waren na de NSAC AB vergaderingen, andere sac'ers welkom op onze borrels. Graag had ik dit nog verder willen uitbreiden door een nog meer gelijkaardige evenementen te organiseren zoals een SAC besturen dag of een dag met activiteit voor allemaal sac leden. In tijden dat mensen zoveel mogelijk thuis moesten zitten en bijeenkomsten van grote groepen beperkt moeten worden, is het hier niet meer van gekomen.

Het punt duurzaamheid is helaas niet veel naar voren gekomen. Zowel een lezing over milieu bewust om gaan met onze klimgebieden als een opruimweekend stonden op de planning en waren geregeld. Ook dit heb ik moeten afzeggen, aangezien ze in het voorjaar gepland stonden. Dit vind ik zelf erg jammer omdat ik het punt milieubewust erg belangrijk vond in mijn beleid.

Er is een vergoeding voor commissie uitjes gekomen! Dit is natuurlijk heel goed nieuws want dit bevordert de groepsvorming en dat er een gezellige sfeer is in een commissie. Behalve dat commissie heel belangrijk werk doen voor onze vereniging, moet het natuurlijk ook leuk zijn voor de leden om in een commissie te zitten. Ik ben daarom heel blij met deze ontwikkeling. Verder wilde ik ook graag dat er meer structuur aangebracht zou worden in commissies. In sommige commissies is dit gelukt maar niet bij alle commissies is er een duidelijke taakverdeling. Hoe je dit bij alle commissies kan bevorderen, heb ik nog geen duidelijke manier voor gevonden. En ik ben op dit moment weer hard bezig om de commissies te vullen.

Het voelt vreemd om een jaarverslag te schrijven over een bestuursjaar dat halverwege plotseling leek te stokken. Toen we nét op dreef begonnen te raken – eerste weekenden die weer naar België zouden vertrekken, activiteiten in Utrecht die op de planning stonden – was het corona die abrupt aan de noodrem trok. Natuurlijk was er niemand die dat van tevoren had kunnen weten, net als dat nergens een witboek klaarlag met stappenplan hoe je vereniging draaiende te houden tijdens een pandemie. Er wordt wel eens (terecht) gegrapt dat een jaarlijks wisselend bestuur ervoor zorgt dat elk jaar het wiel opnieuw moet worden uitgevonden– nu stonden we plotseling daadwerkelijk voor een kwestie waar niemand nog een oplossing voor had. Hadden we net ons wiel uitgevonden, bleken we op open zee te zijn beland.

Nu het begin van de ‘intelligente lockdown’ alweer een schrikbarend half jaar geleden is, kijk ik er toch ook positief op terug. Ja– het was pijnlijk om alle activiteiten als dominosteentjes één voor één om te zien vallen, met de Alpengamping als zure kers op de taart. Maar in de stilte die er viel door het wegvallen van alle activiteiten, ontstond ook ruimte voor nieuwe ideeën. USAC’ers vonden elkaar digitaal: ‘op afstand dichtbij’. Er waren filmavonden, digitale workshops, een nieuw-opgezette leesclub. En toen de deur naar de buitenwereld weer iets verder open werd gezet, hebben we rondgefietst met bierpakketten van Marktzicht, om vervolgens via de webcam met elkaar te proosten. Op die open zee leerden we roeien met de riemen die we hebben. Ondanks alles, ben ik nu dan ook vooral trots op hoe we er tóch nog zo’n mooi USAC-jaar van hebben gemaakt.

Dan nog even een paar woorden over mijn functie-specifieke activiteiten afgelopen jaar. De meeste voldoening heb ik gehaald uit het om-de-wekelijkse schrijven van de nieuwsbrief. Vooral tijdens de lockdown was dat hetgeen dat me gemotiveerd hield om bezig te blijven voor de USAC. Al gauw zag ik dat als hét middel om leden van elkaar op de hoogte te houden. En zo ontstonden er nieuwsbrieven met thema’s als ‘Klimmers in quarantaine’, ‘Borrel-, boek- en bingobezigheden’ en ‘Culturele beslommingen’. Het zijn juist deze nieuwsbrieven, in tijden dat er er maar weinig leek te gebeuren, waar ik het meest tevreden op terugkijk.

Modern dat we zijn, hebben we sinds deze zomer ook een ware USAC-Instagram-pagina. Deze fungeerde ook als promotie tijdens de afgelaste UIT-week en werd toen beheerd door de introductiecommissie. Daarnaast bestaat er nu ook een USAC Flickr-account, die dienst zal doen als digitaal fotoarchief voor alle activiteiten. Onlangs heb ik mijn witboek een uitgebreide herziening gegeven, zodat ook deze dingen niet weer stilletje uitdoven als mijn Ab-tijd erop zit.

Het was een raar, maar vooral ook heel bijzonder jaar, dat ik niet met andere mensen dan de vijf waar elke maandagavond mee aan tafel zat had willen meemaken. En nu staan er alweer een zestal mooie mensen klaar om met vers enthousiasme het stokje van ons over te nemen. Ik twijfel er niet aan dat zij er wederom een mooi USAC-jaar van zullen maken– welke kronkelingen de *covid-curve* ook onderneemt. En ik kan niet wachten daar mijn steentje aan bij te dragen.

Hee Leden!

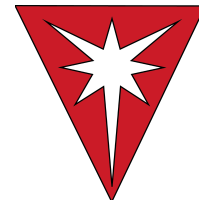
Allereerst bedankt dat ik een jaar deel uit mocht maken van het bestuur. Terugkijkend heb ik toch een hoop leuke momenten mee mogen maken zoals de bekendmaking en de dies. Helaas was daar ook Corona. Dit gaf een geheel andere wending aan dit jaar. Toch bracht dit andere leuke dingen voort. Zo kon ik een “in het normale leven gewone” barbecue extra waarderen. Daarnaast ben ik ook bezig geweest met de administratieve zaken van USAC. Hieronder even een inkijk in de zaken waar ik mee bezig ben geweest.

Sinds ik bij de USAC zit gaat het tijdens de ALV's over Olympos. Ik begreep nooit helemaal waar dit nou over ging, zeker niet in combinatie met het beschikbare geld voor de introductie. Dus ik heb dit uitgeplozen afgelopen jaar. Het resultaat, een naar mijn inzicht duidelijke afspraak over de hoeveelheid geld welke aan de intro wordt besteed.

Daarnaast ben ik samen Loes op bezoek geweest bij Olympos, met als doel, het contract. Dit moest worden verlengt. Ze lieten weten dat de entreprijs voor Kalymnos te willen verhogen waarop ik dacht, dit is de ultieme het contract aan te passen met voordelen voor beide partijen. Echter bleek Olympos, ondanks mijn uiterst tactisch gekozen woorden, niet echt geïnteresseerd. Ze deden nog een aanbod met een ingewikkelde constructie voor de toegangsprijs, maar dit was zo ondoorzichtig, dat dit is te komen vervallen. Uiteindelijk is er afgesproken dat we de komende 4 jaren weer geld vanuit Olympos mogen ontvangen. En dat de entreprijs vast staat op €4,-

Over geld gesproken, dit jaar heb ik een recordwinst gemaakt. Ondanks dat ik graag verlies had willen draaien, is de vereniging toch aardig rijker geworden onder mijn bewind. Verder organiseerde ik een “hoe gaat het met de vereniging” vergadering. Hier kwamen allerlei leuke dingen uit zoals het mix en match klimmen, en het idee voor de USAC soep avond. Tenslotte was ik dit jaar bezig met de USAC brede afspraken op financieel gebied. Ik heb de site uitgeplozen en allerlei besloten zaken uit het verleden bekeken. Vanuit deze info heb ik een duidelijk vergoedingen en declaratieoverzicht gemaakt. Zo weet iedereen binnen de vereniging waar hij of zij aan toe is.

Groetjes, Jordi

We zijn alweer aan het eind van een vreemd jaar aangekomen. Dit jaar heb ik mij de HSHG van de USAC mogen noemen, maar laten we eerlijk zijn hoeveel klimweekenden hebben we nou gehad dit jaar? Aan het begin van dit jaar ging ik vol goede moed aan de slag en was ik er van overtuigd dat we een mooi jaar tegemoet zouden gaan, zeker met het mooie bestuur waar ik in terecht ben gekomen! Nu het einde in zicht is merk ik wel aan mijzelf dat dit jaar meer impact op me heeft gehad dan ik dacht. Ik vind het erg jammer dat zo heeft moeten lopen met Corona maar ik vind het prima dat het erop zit, daarnaast ben ik er van overtuigd dat het HSHGschap in goede handen is bij mijn opvolger.

In september werd ik vakkundig klaargestoomd voor een jaar als HSHG door Lukas. In deze periode werd mij al veel meer duidelijk wat mijn werk allemaal ging inhouden en hoeveel extra de HSHG nog doet. Met de opgedane kennis kon ik beginnen en had ik het gevoel dat ik er klaar voor was. Het organiseren van de laatste drie introductieweekenden liet me meteen kennis maken met het feit dat niet alles kan gaan zoals je wil. Na eindeloos rondbellen kon er toch een van de weekenden niet doorgaan maar ik zou dit alsnog opzetten in het voorjaar. De eerste echte test was het bikkelweekend naar Ettringen. Het mocht dan wel een bikkelweekend heten maar echt bikkelen in de zin van koud was er niet, er waren gewoon momenten dat er zonder jas geklommen kon worden. Het regelen van de kerstweek verging soepel, de enige echte uitdaging was het regelen van een accommodatie. In eerste instantie hadden was het plan om te overnachten in een lekker knus huisje ergens in de buurt van de Calanque. Al snel bleek dat er weinig huisjes beschikbaar waren en moest er gekeken worden naar een alternatief, dit werd de camping Santa Gusta. Lekker met z'n alle in de grote tent van Lise knus bij elkaar. Niemand die op dat moment zou zeggen dat in het voorjaar Corona zou komen en iedereen afstand zou moeten gaan houden.

Vanaf januari ben ik bezig geweest met het voorbereiden van de klimweekenden van het voorjaar, kader bellen, mailen en iedereen indelen die graag mee wilde op weekend. Tot vlak voor het eerste weekend ging het allemaal goed en leek alles nog door te kunnen gaan, totdat opeens Corona over kwam waaien en alle landen op slot gingen. Zo optimistisch als ik was had ik alleen de eerste paar weekenden geannuleerd met het idee van "dit is vast zo weer voorbij en dan kunnen we weer". Niets bleek minder waar. In deze coronatijd heb ik het nieuws in de gaten gehouden en hebben we als bestuur veel tijdens vergaderingen overlegd over wat we zouden doen met de weekend en of het verantwoordelijk zou zijn om ze te laten gaan.

Terugkijkend op het moment dat we de beslissing maakte om de klimweekenden niet door te laten ben ik er nog steeds van overtuigd dat we een goede beslissing gemaakt hebben, dit betekent niet dat het een makkelijke beslissing is geweest. Ik heb toch wel meerdere nachten wakker gelegen en liggen nadenken over de situatie en alle voor en nadelen lopen afwegen.

Afsluitend kijk ik toch redelijk positief terug op het afgelopen jaar. Mijn hoogtepunt was toch echt wel het klimmen met mijn mooie, lieve, gezellige bestuursgenoten tijdens de kerstweek en het uitbrakken met Ferd op 1 januari in de hangmat.

Het is een bizar jaar geweest. Al te maar verduidelijkt doordat ik dit jaarverslag in quarantaine aan het schrijven ben in afwachting van de corona test van mijn huisgenoot. Desalniettemin heb ik ervan genoten dit jaar met mijn bestuursgenoten de USAC te leiden. Het idee dat mijn bestuursjaar nu ten einde komt geeft toch een raar gevoel. Aan de ene kant jammer van alles wat we in het voorjaar gemist hebben, maar tegelijk toch opgelucht dat we klaar zijn.

Het begin van het jaar verliep vrij voorspoedig, dankzij een goede overdracht was het voor mij snel vrij duidelijk wat de gang van zaken tijdens de weekenden zou zijn. Toch was het niet geheel zonder incidenten, toen in utrecht de ruit van het busje was ingetikt en bijna al mijn klimmateriaal eruit gestolen was had ik er toch even goed de pest in.

Pas tijdens de wintersport periode kwam ik erachter wat voor een chaos de matcom taak kan worden als je niet goed alles van te voren plant. Daarbij kwam ook dat halverwege de coronacrisis uitbrak wat niet bepaalt hielp. Waar het voorjaar normaal een van de drukkere periodes is, was het ineens angstaanjagend stil. Uiteindelijk kon de zomer nog wel doorgaan gelukkig, maar ook bij de materiaalverhuur daarvoor merkte ik de invloed die de pandemie had op iedereen's plannen. In de tijd die ik extra gekregen heb door de crisis heb ik menig website afgestruind naar goeie materiaal deals, zo is de USAC heel wat trad materiaal rijker. Ook het alpien materiaal is aangevuld met een aantal extra stijgijsers en ijsboren. Verder zijn er 4 nieuwe (door de crisis bijna niet gebruikte) enkeltouwen en een nieuw dubbeltouw bij gekomen.